

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 28 december 1999

Nr 1240—1244

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1240	Lag om hypoteksbanker	3351
1241	Lag om ändring av 97 c § kreditinstitutslagen	3356
1242	Förordning om ändring av förordningen om registrering av fordon	3357
1243	Förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	3362
1244	Statsrådets beslut om utvecklingsområdet och stödområden	3365

Nr 1240

Lag

om hypoteksbanker

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Definition av hypoteksbank

En hypoteksbank är ett i 2 § kreditinstitutslagen (1607/1993) avsett kreditinstitut i aktiebolagsform, vars syfte är att bevilja i denna lag avsedda fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund samt att emittera i denna lag avsedda masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund.

2 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

1) *fastighetskredit* en kredit vars säkerhet består av en i 1 eller 2 § lagen om bostadsaktiebolag (809/1991) avsedd aktie i ett bostadsaktiebolag eller fastighetsaktiebolag eller ett i 16 kap. 1 § eller 19 kap. 1 § jor-

dabalken (540/1995) avsett objekt som kan intecknas eller en med dessa jämförbar bostad eller fastighet som är belägen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet; vad som i denna lag bestäms om bostadsaktier tillämpas på motsvarande sätt på bostadsrätter enligt lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990),

2) *kredit till ett offentligt samfund* en kredit som har beviljats ett i 76 § I gruppen kreditinstitutslagen avsett offentligt samfund eller vars fulla säkerhet består av ett sådant offentligt samfunds borgensförbindelse eller av en fordran hos ett sådant offentligt samfund,

3) *masskuldebrevslån med säkerhet i fastighet* ett masskuldebrevslån vars säkerhet består av en fastighetskredit som antecknats i det register som avses i 10 §,

4) *masskuldebrevslån med säkerhet i offentligt samfund* ett masskuldebrevslån vars säkerhet består av en kredit till ett offentligt samfund vilken antecknats i det register som avses i 10 §,

5) *ministeriet* finansministeriet, om inte något annat bestäms genom förordning.

RP 141/1999
EkUB 13/1999
RSv 101/1999

3 §

Lagstiftning som skall tillämpas

På hypoteksbanker tillämpas lagen om aktiebolag (734/1978) och kreditinstitutslagen, om inte något annat bestäms i denna lag.

4 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar iakttagandet av denna lag och av de föreskrifter som myndigheterna meddelar med stöd av den.

5 §

*Ensamrätt till emission
av masskuldebrevslån med säkerheter
i fastigheter och i offentliga samfund*

Endast hypoteksbanker får emittera masskuldebrevslån vars säkerheter består av fastighetskrediter enligt 2 § 1 punkten eller av krediter till offentliga samfund enligt 2 § 2 punkten. Endast hypoteksbanker får för de masskuldebrevslån de emitterar använda benämningen masskuldebrevslån med säkerhet i fastighet eller masskuldebrevslån med säkerhet i offentligt samfund.

6 §

Firma

Endast hypoteksbanker får i sin firma eller annars i sin verksamhet använda ordet hypoteksbank.

2 kap.

Hypoteksbankers verksamhet

7 §

Tillåten affärsverksamhet

En hypoteksbank får som affärsverksamhet endast bevilja fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund samt bedriva verksamhet med nära anknytning till sådan affärsverksamhet. En hypoteksbank får inte äga andra fastigheter, aktier eller andelar än sådana som det med tanke på hypoteksbankens affärsverksamhet är nödvändigt att äga.

En hypoteksbanks tillgångar får utöver det

som bestäms i 1 mom. placeras endast i fordringar som avses i 76 § I och II gruppen kreditinstitutslagen samt i andra värdepapper som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten värdepappersmarknadslagen (495/1989) och som utgör sådana börs- eller marknadsvärdepapper som avses i 1 kap. 3 § i den nämnda lagen, samt i utländska värdepapper som kan jämföras med de ovan nämnda.

En hypoteksbank får utan hinder av 1 och 2 mom. äga fastigheter samt aktier och andelar i bostads- och fastighetsaktiebolag, om de har kommit i hypoteksbankens besittning som säkerheter för obetalda fordringar.

8 §

*Krav i fråga om fastighetskrediter och
säkerheterna för dem*

Beloppet av en fastighetskredit som en hypoteksbank beviljar får inte överstiga tre femtedelar av det gängse värdet på de aktier eller den fastighet som står som säkerhet. Innan krediten beviljas skall det gängse värdet bedömas enligt god fastighetsvärderings- sed. Ministeriet kan meddela närmare föreskrifter om bedömningen av det gängse värdet.

En hypoteksbank får utan hinder av 1 mom. dessutom bevilja fastighetskrediter vars belopp dock inte får överstiga det enligt 1 mom. bestämda gängse värdet på de aktier eller den fastighet som står som säkerhet för fastighetskrediten. Det sammanlagda beloppet av de fastighetskrediter som avses i detta moment får inte överstiga en sjättedel av det sammanlagda beloppet av alla fastighetskrediter som beviljats.

9 §

Säkerheter för masskuldebrevslån

Det sammanlagda beloppet av de masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter som en hypoteksbank emitterar får inte överstiga det sammanlagda bokföringsvärdet av de fastighetskrediter och de fyllnadssäkerheter enligt 13 § som i det register som avses i 10 § har antecknats som säkerhet för dessa lån. Detsamma gäller relationen mellan masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund och de krediter till offentliga samfund och de fyllnadssäkerheter som står som säkerhet för dessa lån. När fastig-

hetskrediternas bokföringsvärde räknas ut medräknas inte krediter enligt 8 § 2 mom.

Som säkerhet för masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter står på samma sätt alla i det i 10 § avsedda registret antecknade fastighetskrediter och fyllnadssäkerheter som antecknats som säkerhet för masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter samt som säkerhet för masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund alla krediter till offentliga samfund och fyllnadssäkerheter som antecknats som säkerhet för masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund, om inte säkerheterna har antecknats i registret som säkerhet för ett specificerat masskuldebrevslån.

En hypoteksbank får inte utan tillstånd av Finansinspektionen överlåta eller pantsätta fastighetskrediter eller krediter till offentliga samfund. En överlåtelse eller pantsättning som skett trots förbud saknar verkan. I kredithandlingarna skall göras en anteckning om att krediten har ställts som säkerhet för ett masskuldebrevslån.

10 §

Register över masskuldebrevslån

Hypoteksbankerna skall föra register över de masskuldebrevslån med säkerheter som de emitterar samt över säkerheterna för dessa lån. Register skall föras separat över masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och separat över masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund.

I registret skall för varje emitterat masskuldebrevslån antecknas

1) lånets nominella värde och återstående kapital,

2) räntan på lånet eller grunden för den,

3) lånets återbetalningstid,

4) antalet låneandelar,

5) låneandelarnas nominella värde,

6) det sammanlagda nominella värdet på de fastighetskrediter eller krediter till offentliga samfund som står som säkerhet för lånet samt det återstående kapitalet; är krediternas sammanlagda bokföringsvärde lägre än det nominella värdet skall dessutom bokföringsvärdet anges,

7) vem som ställt den fyllnadssäkerhet enligt 13 § som står som säkerhet för lånet samt säkerhetens belopp och giltighetstid.

I registret skall för varje fastighetskredit och kredit till ett offentligt samfund som en

hypoteksbank beviljat samt för kreditens säkerhet antecknas

1) kreditens nummer, med vars hjälp krediten kan specificeras,

2) kreditens nominella värde och återstående kapital,

3) det vid kreditens beviljande uppskattade gängse värdet på de aktier eller den fastighet som står som säkerhet samt, om det gängse värdet har justerats efter det, det gängse värdet enligt den senaste bedömningen,

4) kreditens återbetalningstid,

5) räntan på krediten eller grunden för denna ränta, samt

6) uppgift om huruvida det är fråga om en kredit enligt 8 § 2 mom.

Om de krediter som avses i 3 mom. står som säkerhet för ett specificerat masskuldebrevslån, skall av registret dessutom framgå vilket masskuldebrevslån som säkerheterna hänförs till.

11 §

Bestämmelser om förande av register

Hypoteksbankerna skall anteckna uppgifterna enligt 10 § i registret senast bankdagen efter att masskuldebrevslånet har emitterats och den fastighetskredit eller kredit till ett offentligt samfund som skall ställas som säkerhet har beviljats eller fyllnadssäkerheten skaffats. Ändringar i uppgifterna skall utan dröjsmål antecknas i registret. I registret införda uppgifter om fastighetskrediter, krediter till offentliga samfund och fyllnadssäkerheter får ändras bara i de fall som anges i 2 mom.

En fastighetskredit eller kredit till ett offentligt samfund skall avföras ur registret när den är helt och hållet betald eller när krediten sannolikt inte kan drivas in. En fastighetskredit, en kredit till ett offentligt samfund eller en fyllnadssäkerhet får dessutom avföras ur registret eller överföras som säkerhet för ett annat masskuldebrevslån, om den ersätts med en annan sådan fastighetskredit, kredit till ett offentligt samfund eller fyllnadssäkerhet som har ett minst lika stort nominellt värde eller om värdet av de fastighetskrediter eller krediter till offentliga samfund och beloppet av de fyllnadssäkerheter som har antecknats som säkerhet för masskuldebrevslånet i fråga klart överstiger beloppet av det återstående lånekapitalet.

Av registeranteckningarna skall tas en säkerhetskopia som inte senare kan ändras.

12 §

Ändringar i fastighetskrediter eller krediter till offentliga samfund

Att en fastighetskredit eller en kredit till ett offentligt samfund pantsätts och registreras som säkerhet för ett masskuldebrevslån hindrar inte en hypoteksbank från att med gäldenären avtala om återbetalning i förtid av krediten eller om sådana ändringar av kreditvillkoren som skall anses sedvanliga, eller från att ersätta en säkerhet med en annan som har ett lika högt säkerhetsvärde, och det begränsar inte heller i övrigt de rättigheter som en hypoteksbank har i egenskap av borgenär.

13 §

Fyllnadssäkerheter

Som säkerhet för ett masskuldebrevslån som en hypoteksbank emitterar kan tillfälligt användas masskuldebrev eller andra skuldförbindelser som emitteras av staten, en kommun eller något annat i 76 § I gruppen kreditinstitutslagen avsett offentligt samfund eller av ett annat kreditinstitut än ett som hör till samma konsolideringsgrupp som hypoteksbanken, eller proprieborgen som ett sådant offentligt samfund eller kreditinstitut ställer, till den del

1) fastighetskrediter eller krediter till offentliga samfund inte har hunnit beviljas eller registreras som säkerhet för masskuldebrevslånet, eller

2) beloppet av de fastighetskrediter eller krediter till offentliga samfund som står som säkerhet inte räcker till för att täcka masskuldebrevslånets belopp på grund av återbetalning av krediter.

14 §

Finansinspektionens tillsyn

Hypoteksbankerna skall en gång i månaden tillstålla Finansinspektionen uppgifterna i det register som avses i 10 §. Om säkerheterna för ett masskuldebrevslån inte uppfyller kraven i denna lag, skall Finansinspektionen bestämma en tid inom vilken hypoteksbanken skall utöka de lagenliga säkerheterna. Kan hypoteksbanken inte inom utsatt tid uppfylla kraven i fråga om säkerheterna, skall Finansinspektionen göra en

framställning till ministeriet om att koncessionen skall återkallas.

15 §

Bokslut och delårsrapport

Av en hypoteksbanks bokslut skall utöver det som bestäms i 4 kap. kreditinstitutslagen framgå beloppen av beviljade fastighetskrediter och krediter till offentliga samfund, beloppen av de masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och de masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga samfund som är i omlopp samt grunderna för värderingen av säkerheterna för fastighetskrediter.

På hypoteksbankers delårsrapporter tillämpas bestämmelserna i 41 § kreditinstitutslagen om depositionsbankers delårsrapporter.

3 kap.

Tvångsverkställighet

16 §

Förbud mot utmätning och säkringsåtgärder

En fastighetskredit, en kredit till ett offentligt samfund eller en fyllnadssäkerhet som i det register som avses i 10 § har antecknats som säkerhet för ett masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter eller i offentliga samfund får inte utmätas för en hypoteksbanks skuld, och inga säkringsåtgärder får vidtas mot den.

17 §

Förmånsrätt för masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och med säkerheter i offentliga samfund vid en hypoteksbanks likvidation eller konkurs

Om en hypoteksbank har försatts i likvidation eller konkurs, skall en fordran som baserar sig på ett masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter före andra fordringar betalas av sådana fastighetskrediter eller av sådana fyllnadssäkerheter som i det register som avses i 10 § har antecknats som säkerhet för masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter. Samma förmånsrätt gäller också räntan på fordringar som baserar sig på masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter tills de influtna medlen redovisas.

Borgenärer för masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter har alla lika förmånsrätt till betalning av sådana fastighetskrediter som i det register som avses i 10 § har antecknats som säkerhet för masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter.

Det som i denna paragraf bestäms om masskuldebrevslån med säkerheter i fastigheter och fastighetskredit tillämpas på motsvarande sätt på masskuldebrevslån med säkerheter i offentliga sambund och kredit till ett offentligt samfund.

4 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

18 §

Skadeståndsskyldighet

Om skadeståndsskyldighet för en hypoteksbanks stiftare och aktieägare, medlemmarna av dess förvaltningsråd och styrelse samt verkställande direktören bestäms i kreditinstitutslagen och om skadeståndsskyldighet för revisorerna i revisionslagen (936/1994). Om väckande av skadeståndstalan för en hypoteksbanks räkning gäller 15 kap. 5—7 § lagen om aktiebolag.

19 §

Hypoteksbanksbrott

Den som

1) utan koncession bedriver verksamhet enligt 1 §,

2) i strid med 5 § för sina emitterade masskuldebrevslån använder benämningen masskuldebrevslån med säkerhet i fastighet eller masskuldebrevslån med säkerhet i offentligt samfund eller i strid med 6 § i sin firma eller annars i sin verksamhet använder ordet hypoteksbank,

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

3) emitterar ett masskuldebrevslån enligt denna lag utan att iaktta vad som i 9 § 1 mom. bestäms om säkerheter för sådana masskuldebrevslån, eller

4) gör en oriktig anteckning i det register som avses i 10 § eller försummar att göra en anteckning,

skall för *hypoteksbanksbrott* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

5 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

20 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

21 §

Övergångsbestämmelser

Denna lag tillämpas inte på masskuldebrev enligt 109—111 § kreditinstitutslagen vilka emitterats före denna lags ikraftträdande.

En hypoteksbank som när denna lag träder i kraft bedriver verksamhet som avses i denna lag med stöd av koncession beviljad enligt kreditinstitutslagen, skall inom sex månader från denna lags ikraftträdande i sin bolagsordning göra de ändringar som enligt denna lag behövs och tillstålla Finansinspektionen den ändrade bolagsordningen, eller inom ett år från denna lags ikraftträdande upphöra med den verksamhet som strider mot denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1241

L a g
om ändring av 97 c § kreditinstitutslagen

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) 97 c § 1 mom., sådant
 det lyder i lag 1340/1997, som följer:

97 c §

Skadeståndsskyldighet

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av
 förvaltningsrådet, styrelsen eller direktionen,
 verkställande direktören, fullmäktige och
 medlemmarna i en kommission som sköter
 förvaltningsuppdrag är skyldiga att ersätta
 skada som de i sin syssla uppsåtligen eller
 av vårdslöshet har vållat kreditinstitutet.
 Detsamma gäller skada som genom överträ-
 delse av lagen om aktiebolag, lagen om an-
 delslag, affärsbankslagen, sparbankslagen,

andelsbankslagen, lagen om hypoteksbanker
 (1240/1999), lagen om hypoteksföreningar
 (936/1978), denna lag eller med stöd av
 bestämmelser som utfärdats av ministeriet
 eller föreskrifter från finansinspektionen eller
 genom överträdelse av kreditinstitutets bolags-
 ordning eller stadgar har åsamkats aktieägare,
 medlemmar, innehavare av placeringsandelar
 eller grundfondsbevis eller andra.

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 januari
 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1242

Förordning**om ändring av förordningen om registrering av fordon**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 18 december 1995 om registrering av fordon (1598/1995) 2, 8, 34, 36, 38 och 39 §, rubriken för 13 kap. samt 48—50, 65, 68 och 69 §,
 av dessa lagrum 2, 36, 48 och 68 § sådana de lyder i förordning 186/1999 och 8 § sådan den lyder i förordning 292/1998, samt
fogas till förordningen nya 4 a, 48 a och 68 a § som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *register* fordonsregistret enligt lagen om ett datasystem för vägtrafiken (819/1989),

b) *avtalsregistrerare* en sådan avtalsregistrerare som avses i 3 § lagen om registrering av fordon (1100/1998),

c) *den som utför registrering* Fordonsförvaltningscentralen och en behörig avtalsregistrerare enligt ett avtal som avses i 6 § i den lag som nämns i b-punkten,

d) *förhandsanmälan* lämnande av uppgifter om ett nytt fordon till Fordonsförvaltningscentralen före den första registreringen,

e) *första registrering* registrering av ett fordon i Finland första gången,

f) *omregistrering* registrering av ett fordon som efter registrering i Finland har avregistrerats,

g) *ändringsregistrering* en av den som utför registrering utförd registrering av ändringar som har skett i uppgifterna om ett fordon som har införts i registret,

h) *registreringsanmälan* en anmälan om uppgifter som behövs för första registrering eller omregistrering och avregistrering av

ett fordon samt om andra förändringar i registeruppgifterna,

i) *registerutdrag* en av den som utför registrering utfärdad handling av vilken framgår att fordonet har registrerats,

j) *intyg om överensstämmelse* en av fordons tillverkare utfärdad handling som visar att ett fordon av kategori M₁ motsvarar en fordonstyp godkänd enligt rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon 70/156/EEG eller att ett fordon av kategori L motsvarar en fordonstyp godkänd enligt rådets direktiv om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon 92/61/EEG,

k) *förhandsanmälningsintyg* en av Fordonsförvaltningscentralen given handling av vilken framgår att en förhandsanmälan om fordonet har gjorts,

l) *registreringstecken* en av den som utför registrering given bokstavs- och sifferserie som identifierar fordonet,

m) *registreringsskylt* en skylt som anger fordonets registreringstecken och som skall fästas på fordonet,

n) *registreringsdag* den dag då registreringsanmälan har inlämnats till den som utför registrering,

o) *ibruktagningsdag* den dag då fordonet har registrerats första gången i Finland eller utomlands, om inte någon annan dag av särskilda skäl skall införas i registret som den faktiska ibruktagningsdagen,

p) *innehavare* en annan fysisk eller juridisk person än ägaren, på vilken den huvudsakliga användningen av fordonet har övergått eller till vilken fordonet enligt avtal har överlåtits för längre tid än 30 dagar,

q) *förflyttningsmärke* ett märke som anger registreringsstecken och som skall fästas på fordonet.

4 a §

Uppgifter om fordon som används med provnummerskyltar och förflyttningstillstånd

1. I fråga om innehavaren av provnummerintyget och om provnummerintyget skall i registret införas åtminstone följande uppgifter:

- intygsinnehavarens namn och adress samt personbeteckning eller affärs- och samfundssignum,
- registreringstecken,
- fordonets beskaffenhet,
- uppgifter om trafikförsäkring,
- avgifter för intyget,
- datum då intyget beviljades.

2. När förflyttningstillstånd söks för ett fordon skall i registret införas åtminstone följande uppgifter:

- sökandens namn och adress samt personbeteckning eller affärs- och samfundssignum,
- fordonets märke och typ,
- fordonets tillverkningsnummer,
- registreringstecken,
- uppgifter om trafikförsäkring,
- datum då tillståndet beviljades och tillståndets giltighetstid,
- tillståndets användningsändamål och körrutten,
- avgifter för tillståndet,
- vem som har beviljat tillståndet.

3. Om fordonet, innehavaren av provnummerintyget och den som söker förflyttningstillstånd kan utöver uppgifterna i 1 och 2 mom. i registret antecknas andra uppgifter enligt 3 och 4 §, om Fordonsförvaltningscentralen finner det nödvändigt.

3 kap.

Förhandsanmälan

8 §

Undantag från registreringskyldigheten

1. Registreringskyldigheten gäller inte

- andra terrängfordon än snöskotrar,
- motorredskap, byggda eller utrustade för skördebärgning eller väghållning, eller traktorer eller motorredskap som är avsedda att styras av gående,

- släpvagnar som är avsedda att kopplas till motorcyklar, fordon i kategori L₅, mopeder, lätta fyrhjulingar, traktorer, motorredskap eller terrängfordon,

- släpanordningar,
- slädar.

2. Fordon som har registrerats utomlands och fordon med provnummerskyltar får under de förutsättningar som bestäms i 46—48, 48 a och 49—56 § användas i Finland utan att de anmäls till registret. Det samma gäller användning av ett fordon med förflyttningstillstånd.

3. Fordon som har registrerats i landskapet Åland får tillfälligt användas på annat håll i Finland utan att registreringsanmälan behöver göras.

34 §

Fastsättning och användning av registreringskyltar

1. Registreringskyltarna skall fästas fram och bak på en bil, fram eller bak på en traktor och ett motorredskap, på båda sidorna på en snöskoter och bak på övriga fordon på de ställen som reserverats för kyltarna, i tvärgående riktning i förhållande till fordonet, i upprätt ställning eller med en lutning av högst 30° så att nedre kanten är utåt och så att ingen del av fordonet eller någon utrustning ens delvis täcker dem. Registreringskylten skall vid behov förses med underlag eller inramas så att den inte skadas då fordonet används. Registreringskylten får inte vikas, delas eller övertäckas.

2. Registreringskyltarna skall fästas i de ursprungliga hål som finns i kylten. Ändarna på de skruvar som fäster kyltarna skall målas i samma färg som kyltens botten el-

ler täckas med en propp i samma färg som botten.

3. För ett fordon får inte användas och på det inte fästas andra registreringsskyltar än de som hör till fordonet och inte heller andra sådana skyltar eller bokstavs- eller sifferkombinationer som på ett vilseledande sätt påminner om en registreringsskylt, ett registreringstecken, ett förflyttningsskilt eller någon annan stats nationalitetsbeteckning.

4. Registreringsskyltarna skall hållas i ett sådant skick att registreringstecknet kan läsas utan svårighet i trafiken.

5. Registreringsskyltar på en bil som används för tillståndspliktig godstrafik skall fästas vid en skild gul ram med upphöjd kant vars bredd är 20 mm och som omger skyltarna.

36 §

Registreringstecknens innehåll och registreringsskyltarnas färg

1. Registreringstecknen för fordon och färgerna på registreringsskyltarna är följande:

a) registreringsskyltarna för bilar, motorcyklar, mopeder, fordon i kategori L₅, lätta fyrhjulingar samt släpvagnar upptar ett registreringstecken bestående av två eller tre bokstäver och ett högst tresiffrigt tal i svart på vit reflekterande botten,

b) museifordon kan ges registreringsskyltar som upptar ett i a-punkten avsett registreringstecken i vitt på svart botten,

c) registreringsskyltarna på tjänstebilar för främmande maktens beskickningar och på bilar som tillhör medlemmar av beskickningarnas diplomatiska personal samt på bilar som tillhör någon som enligt vad utrikesministeriet bestämt jämställs med dem upptar bokstäverna CD och högst fyra av utrikesministeriet bestämda siffror i vitt på blå reflekterande botten. Registreringsskyltarna på andra tull- och skattefria bilar som tillhör en beskickning eller en medlem av dess personal upptar bokstaven C och högst fem av utrikesministeriet bestämda siffror i vitt på blå reflekterande botten,

d) på republikens presidents bil får i stället för registreringsskyltar finnas Finlands vapen,

e) registreringsskyltar för snöskotrar, traktorer och motorredskap upptar ett registreringstecken bestående av ett högst tresiffrigt

tal och högst tre bokstäver i svart på gul reflekterande botten.

2. Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan ge ett visst registreringstecken (specialtecken) för ett fordon. Den som utför registrering lämnar ut skyltar med specialtecken.

3. Registreringsskylten för ett exportregistrerat fordon upptar ett registreringstecken bestående av en bokstav och ett högst fyrsiffrigt tal i svart på vit reflekterande botten samt i högra kanten i vitt på röd reflekterande botten det årtal och den månad då registreringen upphör.

4. En tullskylt upptar en bokstav, ett ordningsnummer och bokstäverna FIN i röd färg på vit reflekterande botten.

5. En provnummerskylt upptar ordet KOE, en bokstav och ett högst tresiffrigt tal i svart på gul reflekterande botten.

6. Siffror och bokstäver i registreringsskyltar avskiljs från varandra med ett streck.

38 §

Förutsättningar för exportregistrering

1. Ett registreringspliktigt tidigare oregistrerat fordon som överlämnas i Finland och förs ut ur landet för att användas i en annan stat får registreras interimistiskt (exportregistrering) för utförsel ur landet.

2. Även ett annat än ett i 1 mom. avsett fordon får registreras interimistiskt för att transporteras från Finland till registreringslandet samt för att bli förevisat, för att delta i en tävling eller en varudemonstration utomlands eller av andra särskilda skäl.

3. Om inte Fordonsförvaltningscentralen i enskilda fall bestämmer annat, skall ett fordon som skall exportregistreras godkännas vid registreringsbesiktningen före exportregistreringen. Ett fordon behöver dock inte visas upp för godkännande vid registreringsbesiktning, om

a) exportregistreringen görs med förhandsanmälningsintyg,

b) en tävlingsbil i tävlingsgrupp N eller A som är avsedd för tävlingar på minst europamästerskapsnivå och som har ett giltigt intyg över den nämnda klassificeringen utfärdat av en i Finland registrerad riksomfattande centralorganisation för bilsport exportregistreras för en biltävling.

4. Ett halvfärdigt fordon som skall expor-

registreras och som skall få sin utrustning utomlands kan godkännas vid registreringsbesiktningen, om fordonets brister inte försämrar trafiksäkerheten under transporten.

39 §

Ansökan om exportregistrering

Ansökan om exportregistrering av ett fordon skall göras hos Fordonsförvaltningscentralen. Till ansökan skall i tillämpliga delar fogas utredningar om de omständigheter som i 9 och 10 § samt 38 § 3 mom. b-punkten anges som förutsättningar för registreringen.

13 kap.

**Användning av fordon med
provnummerskyltar eller
förflyttningstillstånd**

48 §

Förflyttningstillstånd

1. Den som utför registrering och tullverket kan på ansökan ge ett skriftligt förflyttningstillstånd att använda ett fordon i trafik för att fordonet skall kunna föras till besiktning eller ett fordon som inte registrerats i Finland transporteras, förevisas eller delta i en tävling eller varudemonstration i Finland eller av andra särskilda skäl. De förflyttningsskyltar som hänför sig till förflyttningstillståndet lämnas ut i samband med att förflyttningstillståndet ges.

2. En förutsättning för att förflyttningstillstånd skall ges är att det finns en gällande trafikförsäkring för fordonet och att den föreskrivna motorfordonsskatten och fordonsskatten är betald.

3. Förflyttningstillstånd ges för den tid användningsbehovet kräver. Utan synnerligen vägande skäl får tillståndet inte ges för en längre tid än sju dagar. Tävlingsbruk skall inte betraktas som ett sådant synnerligen vägande skäl.

4. Ett fordon får inte användas med förflyttningstillstånd om det inte är trafikdugligt med avseende på sitt skick, måtten eller massan.

48 a §

Förflyttningsskyltar

1. Ett förflyttningsskylt består av en bokstav och ett högst fyrsiffrigt tal i rött på vit botten.

2. Förflyttningsskyltarna skall fästas fram och bak på en bil, fram eller bak på en traktor och ett motorredskap, på båda sidorna på en snöskoter och bak på övriga fordon på ett sådant sätt att registreringsskyltarna kan läsas utan svårighet. Förflyttningsskyltarna får inte fästas på ett sådant sätt att de skymmer sikten för föraren. I övrigt gäller i fråga om förflyttningsskyltarna i tillämpliga delar vad som i 33 § 2 mom. och 34 § 4 mom. bestäms om registreringsskyltar.

3. Förflyttningsskyltarna skall avlägsnas från fordonet när förflyttningstillståndets giltighetstid har löpt ut.

49 §

Skyldighet att medföra intyg

Intyg över erhållna provnummerskyltar eller förflyttningstillstånd skall medföras när fordonet används i trafik.

50 §

Återställande av provnummerskyltar

Provnummerskyltarna och de intyg som berättigar till användning av skyltarna skall återställas till den som överlåtit dem senast den andra vardagen efter att tillståndets giltighetstid har löpt ut.

65 §

Påföljder för försummelser

1. Har fordonet använts i strid med bestämmelserna i denna förordning eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den, kan polisen eller en tull- eller gränsbevakningsman omhänderta fordonets registreringsskyltar samt förflyttningstillståndet och förflyttningsskyltarna och därmed hindra att fordonet används. Fordonet får med polisens, tullverkets eller gränsbevakningsväsen-

dets skriftliga tillstånd transporteras till bestämmelseorten, för reparation eller besiktning.

2. Har tillverkaren eller importören inte iakttagit bestämmelserna eller föreskrifterna om besiktning och registrering av fordon, kan Fordonsförvaltningscentralen förbjuda att dennes fordon antecknas i registret utan registreringsbesiktning.

68 §

*Fastställande av blanketter,
av uppgifter som skall antecknas
i registerutdraget och av mått
på registreringsskyltar*

Fordonsförvaltningscentralen fastställer vilka uppgifter som skall antecknas i de blanketter som skall användas vid registrering av fordon och givande av provnummerskyltar och förflyttningstillstånd, fastställer formulär för blanketterna samt bestämmer närmare vilka uppgifter som skall antecknas i registerutdraget. Fordonsförvaltningscentralen fastställer också registreringskyltarnas och förflyttningmärkenas mått och övriga egenskaper.

Helsingfors den 23 december 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

68 a §

*Tillverkning av registreringsskyltar
och förflyttningmärken*

Fordonsförvaltningscentralen skall se till att registreringsskyltar och förflyttningmärken tillverkas och tillställs dem som har rätt att lämna ut registreringsskyltar och förflyttningmärken för användning i trafik. Fordonsförvaltningscentralen skall också se till att registreringsskyltar tillställs dem som gör en förhandsanmälan.

69 §

Anvisningar

Fordonsförvaltningscentralen kan vid behov meddela närmare anvisningar om utförandet av de registreringsuppgifter och uppgifter i anknytning till förflyttningstillstånd som skall utföras med stöd av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

2. Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1243

Förordning**om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 32 § 3 mom., 32 e § 2 mom. samt 59, 72, 73, 78, 84, 85, 106 och 107 §, av dessa lagrum 32 § 3 mom. sådant det lyder i förordning 143/1996, 32 e § 2 mom. och 72 § sådana de lyder i förordning 902/1997, 59 och 73 § sådana de lyder i förordning 849/1995 samt 106 och 107 § sådana de lyder i förordning 290/1998, som följer:

32 §

Identifieringsnummer

3. En motorcykel, en moped samt ett fordon i kategori L₅ skall ha identifieringsnummer som motsvarar kraven i rådets direktiv om föreskrivna märkningar på två- och trehjuliga motorfordon 93/34/EEG, sådana kraven lyder ändrade genom kommissionens direktiv 1999/25/EG.

32 e §

Monteringsplatsen för den bakre registreringsskylten

2. Monteringsplatsen för den bakre registreringsskylten på en motorcykel, en moped

och ett fordon i kategori L₅ skall motsvara kraven i rådets direktiv om monteringsplatsen för den bakre registreringsskylten på två- och trehjuliga motorfordon 93/94/EEG, sådana kraven lyder ändrade genom kommissionens direktiv 1999/26/EG.

59 §

Gångjärn och lås samt fotsteg

På en bil i kategori M₁ och N skall sidodörrars gångjärn och lås samt fotsteg vara EG-godkända enligt EG-rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om dörrar på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon 70/387/EEG, sådant det gäller för de olika fordonskategorierna och lyder ändrat genom kommissionens direktiv 98/90/EG, eller godkända i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 11 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven.

Kommissionens direktiv 98/90/EG; EGT nr L 337, 12.12.1998, s. 29, kommissionens direktiv 1999/14/EG; EGT nr L 97, 12.4.1999, s. 1, kommissionens direktiv 1999/15/EG; EGT nr L 97, 12.4.1999, s. 14, kommissionens direktiv 1999/16/EG; EGT nr L 97, 12.4.1999, s. 33, kommissionens direktiv 1999/17/EG; EGT nr L 97, 12.4.1999, s. 45, kommissionens direktiv 1999/18/EG; EGT nr L 97, 12.4.1999, s. 82, kommissionens direktiv 1999/23/EG; EGT nr L 104, 21.4.1999, s. 13, kommissionens direktiv 1999/24/EG; EGT nr L 104, 21.4.1999, s. 16, kommissionens direktiv 1999/25/EG; EGT nr L 104, 21.4.1999, s. 19, kommissionens direktiv 1999/26/EG; EGT nr L 118, 6.5.1999, s. 32

72 §

Halvljus- och helljusstrålkastare

Halvljusstrålkastare skall vara avsedda för högertrafik. Halvljus- och helljusstrålkastare skall vara e-godkända i enlighet med rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om motorfordonsstrålkastare för helljus och/eller halvljus och ljuskällor (glödlampor och andra) för användning i ljusanordningar godkända för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon 76/761/EEG, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 89/517/EEG och 1999/17/EG, eller alternativt godkända i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 1, 5, 8, 20, 31 eller 98 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven. En glödlampa som används i halvljus- och helljusstrålkastare skall vara avsedd för en sådan strålkastare och e-godkänd enligt nämnda direktiv eller alternativt godkänd i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 2, 8, 20, 37 eller 99 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven. Den sammanlagda ljuseffekten för helljusstrålkastare som kan kopplas på samtidigt får inte överstiga 225 000 candela, varvid summan av de referenstal som anges på helljusstrålkastare som kan kopplas på samtidigt inte överstiger värdet 75.

73 §

Körriktningsvisare

Körriktningsvisarna skall vara e-godkända i enlighet med EG-rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om körriktningsvisare för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon 76/759/EEG, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 89/277/EEG och 1999/15/EG, eller godkända i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 6 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven.

78 §

Dimbaklykta

En dimbaklykta skall vara e-godkänd i enlighet med EG-rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om dimbaklykter för motorfordon och släp-

vagnar till dessa fordon 77/538/EEG, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 89/518/EEG och 1999/14/EG, eller godkänd i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 38 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven.

84 §

Främre dimstrålkastare

En främre dimstrålkastare skall vara e-godkänd i enlighet med rådets direktiv 76/762/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om främre dimstrålkastare för motorfordon, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 1999/18/EG, eller godkänd i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 19 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven.

85 §

Parkeringslykta

En parkeringslykta skall vara e-godkänd i enlighet med EG-rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om parkeringslykter på motorfordon 77/540/EEG, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 1999/16/EG, eller godkänd i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 77 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven.

106 §

Passagerarhandtag

Passagerarhandtagen på tvåhjuliga motorcyklar (kategori L₃) skall vara EG-godkända i enlighet med rådets direktiv 93/32/EEG om passagerarhandtag på tvåhjuliga motorfordon, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 1999/24/EG. Passagerarhandtagen krävs dock inte i ett fordon som inte är avsett för transport av en person.

107 §

Anordning som förhindrar olovlig användning

Motorcyklar och fordon i kategori L₅ skall vara försedda med en fastmonterad anordning som låser styret eller någon annan

anordning som förhindrar olovlig användning av fordonet. Låsanordningen skall vara EG-godkänd i enlighet med rådets direktiv 93/33/EEG om skyddsanordningar för att förhindra obehörigt nyttjande av två- och trehjuliga motorfordon, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 1999/23/EG, eller godkänd i enlighet med en sådan version av E-reglementet nr 62 som till sin kravnivå motsvarar de nämnda direktiven.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 1999

Förordningens 72, 73, 78, 84 och 85 § tillämpas dock på sådana fordon och trafikförnödenheter som typbesiktas som hörande till en ny typ eller typgodkänns den 1 april 2000 eller därefter.

Förordningens 32 § 3 mom. och 32 e § 2 mom. samt 106 och 107 § tillämpas på sådana fordon och trafikförnödenheter som typbesiktas som hörande till en ny typ eller typgodkänns den 1 juli 2000 eller därefter.

Förordningens 59 § tillämpas på sådana fordon och trafikförnödenheter som typbesiktas som hörande till en ny typ eller typgodkänns den 1 oktober 2000 eller därefter.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Kimmo Sasi

Nr 1244

Statsrådets beslut om utvecklingsområdet och stödområden

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 1999

Statsrådet har på föredragning av inrikesministeriet med stöd av 7 § lagen den 10 december 1993 om regional utveckling (1135/1993), sådant nämnda lagrum lyder delvis ändrat i lag 232/1997, beslutat:

1 §

Till utvecklingsområdets första stödområde hänförs de ekonomiska regioner som bildas av följande kommuner:

Kajana, Paltamo, Ristijärvi, Sotkamo och Vuolijoki; Kuhmo, Hyrynsalmi, Puolanka, Suomussalmi och Vaala; Lieksa, Juuka, Nurmes och Valtimo; Kitee, Kesälahti, Rääkkylä, Tohmajärvi och Värtsilä; Ilomants och Tuupovaara; Joensuu, Eno, Kiihtelysvaara, Kontiolahti, Liperi och Pyhäselkä; Outokumpu och Polvijärvi; Karttula, Rautalampi, Suonenjoki, Tervo och Vesanto; Leppävirta och Varkaus; Nilsia, Juankoski, Kaavi, Rautavaara och Tuusniemi; Kuopio, Siilinjärvi och Vehmersalmi; Idensalmi, Keitele, Kiuruvesi, Lapinlahti, Maaninka, Pielavesi, Sonkajärvi, Varpaisjärvi och Vieremä; Pieksämäki, Haukivuori, Jäppilä, Pieksämäki lk och Virtasalmi; Jorois, Heinävesi och Kangaslampi; Nyslott, Enonkoski, Kerimäki, Punkaharju och Savonranta; Juva, Puumala, Rantasalmi och Sulkava samt S:t Michel, Anttola, Hirvensalmi, Kangasniemi, S:t Michel lk, Mäntyharju, Pertunmaa och Ris-
tiina.

2 §

Till utvecklingsområdets andra stödområde hänförs de ekonomiska regioner som bildas av följande kommuner:

Sodankylä, Enare och Utsjoki; Kittilä, Enontekis, Kolari och Muonio; Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio, Salla och Savukoski; Övertorneå och Pello; Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola och Torneå; Rovaniemi, Ranua och Rovaniemi lk; Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski; Nivala, Haapajärvi, Haapavesi, Kärsämäki, Pyhäjärvi och Reisjärvi; Kestilä, Piippola, Pulkkila och Pyhäntä; Ii, Kuivanie-

mi, Utajärvi, Yli-Ii och Ylikiiminki; Kaustby, Halsua, Lestijärvi, Perho, Toholampi, Ullava och Vetil; Viitasaari, Kinnula och Pihtipudas samt Saarijärvi, Kannonkoski, Karstula, Kivijärvi, Kyyjärvi och Pylkönmäki.

3 §

Till utvecklingsområdets tredje stödområde hänförs de ekonomiska regioner som bildas av följande kommuner:

Ylivieska, Alavieska, Kalajoki, Merijärvi, Oulainen och Sievi; Karleby, Himanka, Kannus, Kelviå och Lochteå; Alajärvi, Evijärvi, Korteshjärvi, Lappajärvi och Vimpeli; Alavus, Kuortane, Lehtimäki, Soini, Töysä och Etseri; Kurikka, Jalasjärvi och Peräseinäjoki; Kauhajoki, Storå, Jurva, Bötom och Östermark; Äänekoski, Konnevesi, Sumiainen och Suolahti; Keuruu, Multia, Petäjävesi och Uurainen; Hankasalmi, Joutsa, Leivonmäki, Luhanka och Toivakka; Jyväskylä, Jyväskylä lk, Laukaa och Muurame; Parikkala, Saari och Uukuniemi; Imatra, Rautjärvi och Ruokolampi; Lemi, Luumäki, Savitaipale, Suommenniemi, Taipalsaari och Ylämaa; Joutseno och Villmanstrand; Heinola, Hartola och Sysmä; Lahtis, Artsjö, Asikkala, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Nastola, Orimattila och Padasjoki; Virdois, Kuru och Ruovesi; Orivesi, Juupajoki och Längelmäki; Forssa, Humppila, Jockis, Tammela och Ypäjä; Riihimäki, Hausjärvi och Loppi; Kankaanpää, Honkajoki, Jämijärvi, Karvia, Kiikoinen, Lavia, Sastmola och Siikainen; Björneborg, Harjavalta, Kullaa, Luvia, Nakkila, Norrmark, Påmark och Ulvsby; Raumo, Eura, Euraåminne, Kiukainen, Kodisjoki, Lappi samt Nystad, Gustavs, Laitila, Mietoinen, Mynämäki, Pyhäranta, Tövsala och Vehmaa.

Nr 1244

4 §

Till utvecklingsområdets andra stödområde hänförs följande skärgårdskommuner som nämns i statsrådets beslut om skärgårdskommuner och de skärgårdsdelar i andra kommuner på vilka tillämpas stadgandena om skärgårdskommuner (772/96):

Dragsfjärd, Houtskär, Iniö, Korpo, Nagu, Rimito, Velkua, Maxmo och Karlö och med avvikelse från vad som bestäms i 3 § Gustavs.

5 §

Till utvecklingsområdets andra stödområde hänförs öarna utan fast vägförbindelse i följande kommuner som nämns i det statsrådets beslut som avses i 4 § och de i samma beslut nämnda öar och andra områden med fast vägförbindelse i samma kommuner

Malax, Korsholm, Oravais, Larsmo, Korpilahti, Kotka, Pyttis, Borgå, Sibbo, Pernå, Strömfors, Ingå, Ekenäs, Halikko, Finby, Kimito, Merimasku, Pargas, Pikis, Villnä, och Västanfjärd;

och med avvikelse från vad som bestäms i

Helsingfors den 22 december 1999

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

3 § Joutsa, Ruokolahti, Taipalsaari, Uukuniemi, Asikkala, Tövsala och Nystad.

6 §

I landskapet Åland iakttas följande indelning i stödområden till den del det är fråga om sådana uppgifter i enlighet med statens lagstiftning vilka hör till statens allmänna förvaltning.

Till utvecklingsområdets tredje stödområde hänförs den ekonomiska region som bildas av följande kommuner: Föglö, Brändö, Kumlinge, Kökar, Sottunga och Vårdö; samt följande kommuner Eckerö, Finström, Getta, Hammarland, Jomala, Lemland, Lumparland, Saltvik och Sund.

7 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000 och gäller till den 31 december 2006.

Genom detta beslut upphävs statsrådets beslut av den 30 december 1997 om utvecklingsområdet, dess stödområden och strukturomvandlingsområdet (1375/1997) jämte ändringar.